

[Merethe Due Jensen]

De svage grupper i samfundet er ikke kun de ældre, de syge og de fattige; det er også de svigtede børn. Jeg vil i den forbindelse minde om de mange børn ude i den tredje verden, som mishandles og udnyttes seksuelt, primært af mennesker fra den vestlige verden. Det er Kristeligt Folkepartis håb, at Folketinget i den kommende samling vil vurdere, om vi i tilstrækkelig grad lever op til FN's menneskerettighedserklæring om børns vilkår i verden. Kristeligt Folkeparti føler helt klart, at der er behov for en stramning, når det drejer sig om at være i besiddelse af børneporno.

Jeg vil i den forbindelse nævne, at det glæder os, at regeringen i lovkatologet lod fremsætte et lovforslag om videovold. Det har Kristeligt Folkeparti ønsket længe.

Afslutningsvis vil jeg sige, at åbningstalen var præget af megen medmenneskelig forståelse, og det er vi i Kristeligt Folkeparti meget glade for. Vi må som politikere aldrig glemme at tage vort udgangspunkt i det enkelte menneske. Respekten for individet – både det svage individ og minoriteterne, der ikke kan føre deres egen sag, eller dem, der udsættes for ligestyldighed eller direkte foragt – må vi aldrig glemme.

Vi må heller ikke glemme, at vi ikke blot har et ansvar for vores egen lille andedam, men er en lille del af en global sammenhæng. Derfor har vi et ansvar for den tredje verden, for undertrykkelse, overgreb, hungersnød osv. Opgaverne er store, undertiden uoverskuelige og uoverkommelige, men vi må aldrig svigte ved at undlade at gøre det lidet, vi trods alt har mulighed for.

Kristeligt Folkeparti vedkender sig ansvaret for regeringssamarbejdet. Resultaterne er store og tilfredsstillende, og det er vort håb, at flere resultater vil vise sig i den nye samling. Vi er meget bevidst om, at regeringen består af fire selvstændige partier, som har indgået et forpligtende samarbejde. Det vil vi leve helt og fuldt op til i den kommende samling til trods for al mudderkastning fra oppositionen.

Men det vil være rigtig, rigtig godt, om V og K i den kommende samling ville vise lidt større samarbejdsvilje og vise vælgerne, at de borgerlige stemmer også kan bruges konstruktivt i stedet for destruktivt. Vis nu, hvad I duer til! Opgaverne er for store og tiden for kort til destruktivt arbejde.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det er jo altid interessant at høre fru Merethe Due Jensen give udtryk for regeringspartiet Kristeligt Folkepartis politiske opfattelser, og der er jo altid mange emner, som man efterfølgende kan diskutere.

Lad mig her tage fat på én ting, og det var fru Merethe Due Jensens temmelig mange betragtninger om velfærdsstaten. Det fyldte jo en del i talen fra Kristeligt Folkeparti. Jeg kunne forstå, at et af problemerne for fru Merethe Due Jensen og Kristeligt Folkeparti er overførselsindkomsterne; de er for høje. Jeg kan også forstå, at Kristeligt Folkeparti kører med i den debat om, at velfærdsstaten er alt for dyr og overførselsindkomsterne er alt for store, som nu bliver kørt i dele af den borgerlige presse.

I den sammenhæng er det jo interessant, at det seneste forsøg på at relancere energien i regeringen går på, at man vil gå til valg på en parole om det sociale flertal. Der er ikke meget, der tyder på, at regeringen har et flertal efter næste valg, men derfor kan man da godt forsøge at lancere parolen allerede nu: »Det sociale flertal«.

Jeg vil godt høre hr. Frank Jensen eller måske statsministeren, om det, når man nu hører fru Merethe Due Jensens mange betragtninger om velfærdsstaten, og at overførselsindkomsterne er for høje, stadig væk giver mening at forsøge at gå samlet til valg på en parole om det sociale flertal. Det vil jeg godt have et ærligt svar på, eksempelvis fra hr. Frank Jensen.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Det allerstørste problem for velfærdssamfundet er ikke satsernes niveauer. Sådan hørte jeg det heller ikke formuleret af Kristeligt Folkepartis ordfører. Jeg hørte det formuleret, som det også var i den socialdemokratiske ordførertale, som jeg holdt, at det allerstørste problem er det store antal mennesker, der i dag holdes udenfor og placeres på passiv forsørgelse.

Det er dér, truslen mod velfærdssamfundet er, det er derfor, vi skal have sat mere aktivitet i gang i samfundet både af hensyn til at øge vores produktion og forbedre vores konkurrenceevne, men samtidig også for at reducere